

ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ ВИНАХОДІВ У ЄВРОПЕЙСЬКОМУ НАУКОВО-ТЕХНІЧНОМУ ПРОСТОРИ

Аліна Лузан,

здобувач Київського університету права НАН України

У статті розглядаються теоретичні та практичні питання, пов'язані із системою правової охорони винаходів як в Україні, так і в деяких країнах Європи. Визначаються нормативно-правові джерела, що регулюють відносини у сфері винахідництва й інновацій, а також певні особливості патентних режимів у цих країнах. У підсумку пропонуються заходи щодо поліпшення стану цивільно-правової охорони винаходів у нашій державі.

Ключові слова: винахід, інновації, патент, цивільно-правова охорона, патентування

Відповідно до Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, ратифікованої Законом від 16.09.2014 р. № 1678-VII, Україна взяла на себе ряд зобов'язань, зокрема й у сфері інтелектуальної власності. Положення глави 9 цієї Угоди мають на меті досягти таких цілей: по-перше, спрощення створення і комерційного використання інноваційних продуктів та продуктів творчої діяльності на території Сторін; і по-друге, досягнення належного та ефективного рівня охорони і захисту прав інтелектуальної власності [1].

Актуальним нині лишається питання адаптації українського патентного законодавства до міжнародних і європейських стандартів, що більш детально відображено в підрозділі 5, який має назву «Патенти». Зокрема, це стосується процедури отримання патентів і продовження строків дії правової охорони винаходів у сфері охорони здоров'я, відповідно до Декларації стосовно Угоди ТРІПС та охорони здоров'я, при-

йнятої 14.11.2001 р. на засіданні на рівні міністрів у межах СОТ (далі — Дохійська декларація). Також значна увага приділена охороні винаходів у галузі біотехнологій.

Однак для України нині, поряд з адаптацією національного патентного законодавства до міжнародних стандартів, актуальними залишаються й інші питання, пов'язані з правовою охороною винаходів. Це, зокрема, підвищення патентної активності та налагодження ефективного механізму взаємодії між державними органами, науково-дослідними установами, технопарками, органами місцевого самоврядування, промисловістю та громадськими організаціями задля прискорення процесу комерціалізації винаходів. Позитивний досвід європейських держав може стати прикладом для нашої країни у створенні дієвого механізму правової охорони винаходів й інших об'єктів патентного права.

Цим питанням приділялася увага з боку таких українських учених як Г. Андрощук, Ю. Бошицький, Л. Глухівський, І. Дахно, Ю. Капіца, О. Кашин-

цева, М. Ковальова, П. Крайнев, І. Мікульонок, О. Орлюк, М. Паладій, О. А. Підпригора, О. Святоцький, Є. Хомаківський, М. Яшарова та ін. Однак, незважаючи на достатню кількість досліджень і публікацій, проблеми ефективної правової охорони винаходів в Україні не потрапили до пріоритетів з боку вищих органів законодавчої та виконавчої влади, а їх вирішення просувається дуже повільно.

Метою цієї статті є аналіз основних нормативних джерел патентного права деяких європейських країн і міжнародних нормативно-правових актів та вироблення рекомендацій, що сприятимуть внесенню змін до чинного законодавства України, яке регулює питання правової охорони винаходів, зокрема у сфері охорони здоров'я та генного інжинірингу, для наближення його до загальноєвропейських стандартів. Така інформація сприятиме розумінню значення інтелектуальних здобутків нації та, сподіваємося, приверне увагу правлячих еліт до нагальної необхідності змінити ставлення до розвитку українського ринку інновацій як одного з джерел збагачення нашого народу.

Майже до середини XIX ст. одержати охорону об'єктів інтелектуальної власності, насамперед промислової, у різних державах світу було досить важко, тому що закони в цих державах дуже відрізнялись один від одного. Більше того, патентні заявки доводилося подавати в усіх державах, у яких здійснювалося патентування, одночасно з метою уникнути передчасної публікації заявок в одних державах, що нівелювало новизну об'єкта в інших. Крім того, в міру того, як все більше й більше держав у той час створювали власні системи захисту об'єктів інтелектуальної власності, виникало загальне бажання гармонізувати відповідні закони на міжнародному рівні [2, 97].

Та цьому передував тривалий процес формування патентних систем, початком якого потрібно вважати 1474 р., коли в законодавстві Венеції вперше

був відображений системний підхід охорони винаходів у формі патенту, що наділяв свого патентоволодільца виключними правами на створений об'єкт і обмежував права щодо нього інших суб'єктів.

Перші патенти в країнах Європи стали видаватися ще у XV–XVI ст. Відтоді й почали формуватися патентні системи Англії, Франції, Німеччини, Італії та інших європейських держав з метою захисту національних інтересів і економічних вигод. Наприклад, у Німеччині перший федеральний патентний закон був прийнятий у 1877 р. Франція модернізувала свій закон від 1791 р. в 1844 р. Багато інших країн увели сучасні патентні закони в XIX ст.: Італія (1859 р.), Аргентина (1864 р.), Іспанія (1878 р.), Бразилія (1882 р.), Швеція (1884 р.), Канада (1886 р.), Індія та Японія (1888 р.), Мексика (1890 р.), Німеччина (1891 р.) та Португалія з Південною Африкою (1896 р.) [3, 24–25].

У США федеральний патентний закон був прийнятий у 1790 р.; до цього часу права на видачу патентів належали губернаторам штатів. Як уже зазначалось, у першій половині XIX ст. патентні закони приймаються більшістю європейських держав, зокрема й Росією у 1812 р. А вже 20.03.1883 р. в Парижі була укладена перша міжнародна угода в сфері охорони прав на промислову власність — Паризька конвенція про охорону промислової власності [4].

За підсумками 2014 р. провідними відомствами за кількістю прийнятих заявок стали відомства Китаю (928 177 заявок), США (578 802 заявок), Японії (325 989 заявок), Республіки Корея (210 292 заявок), а також Європейське патентне відомство (ЄПВ, 152 662 заявок). При збереженні поточних тенденцій Державне відомство інтелектуальної власності Китаю (SIPO) може стати першим відомством, кількість поданих заявок в якому за один рік досягне одного мільйона. Ріст кількості по-

даних заявок у 2014 р. був зафіксований у Китаї (+12,5 %), ЄПВ (+3,2 %), Республіці Корея (+2,8 %) та США (+1,3 %). В Японії кількість поданих заявок зменшилася на 0,7 %. [5]

У вересні 2015 р. ВОІВ було оприлюднено Глобальний інноваційний індекс (ГІІ), тобто оцінку діяльності в галузі інновацій в 141 країні на основі 79 показників. У Глобальному інноваційному індексі 2015 р. розглядається вплив заходів стимулювання інновацій на економічне зростання і розвиток як країн з високим рівнем доходів, так і країн, які розвиваються, з метою забезпечити їх зростання за допомогою різних інноваційно-орієнтованих стратегій. Однак не всім країнам вдається однаково успішно нарощувати потенціал у сфері інновацій.

Згідно з Глобальним інноваційним індексом 2015 р., Україна в загальному рейтингу опустилася на одну позицію порівняно з минулим роком та посіла 64 місце серед 141 країни. Наша країна в таблиці рейтингу розташувалася між Сербією та Сейшельськими островами, що посіли відповідно 63 і 65 місця. Значення українського індексу інновацій досягло максимуму за останні 5 років і отримало 36,45 бали, що перевищує середнє значення індексу серед держав з рівнем доходів, нижче середнього (29,5), але все ще помітно не дотягує до середньоєвропейського рівня (47,2) [6]. Раціональна система цивільно-правової охорони винаходів змогла б покращити ці показники, особливо зважаючи на творчий потенціал українського народу.

Статистика доводить, що від якісного рівня правової охорони винаходів та інших об'єктів інтелектуальної власності у тій чи тій країні залежить її привабливість для інвесторів, серед яких як резиденти, так і нерезиденти, а отже, створюються сприятливі умови для розвитку економіки та промисловості, що забезпечує зайнятість населення, ріст ВВП та загалом покращує життя громадян. Тому кожна держава має бути

максимально зацікавленою в розробці власних підходів з метою стимулювання винахідництва та подальшої комерціалізації його результатів, однак не забуваючи про принципи гармонізації законодавства на міждержавному рівні.

У 2004 р. Німеччина стає найбільшим у світі експортером технологічних товарів з обсягом продажів у 428 млрд євро (14 % світового експорту), випереджаючи США (13,2 %) і Японію (10,7 %), виходить на шосте місце за таким важливим індикатором інноваційної активності, як реєстрація патентів на винаходи (288 зареєстрованих патентів на 1 млн зайнятого населення). [7; 73] І вже протягом понад 10 років ця країна не поступається в питаннях підтримки інноваційного розвитку економіки завдяки новим технологічним рішенням, вдало реалізуючи затверджену у 2006 р. «Стратегію високих технологій». Відтоді уряд країни активно залучає економічні, адміністративні, організаційні, інформаційні та людські ресурси на підтримку ринку інновацій. Зокрема, збільшується фінансування науково-технічної сфери, освіти та науки; налагоджуються механізми взаємодії між державою, науковими установами та промисловістю; розробляються довгострокові та короткострокові програми розвитку найбільш затребуваних сфер технології як на державному, так і на місцевих рівнях; посилюється співпраця з іноземними партнерами (іншими державами, міжнародними організаціями, приватними інвесторами); здійснюється якісна підготовка наукових кадрів; велика увага приділяється розвитку нанотехнологій.

Нормативна база, що регулює питання правової охорони винаходів у Німеччині, складається з Патентного закону ФРН (Patentgesetz — PatG) від 16.12.1980 р., який набув чинності 01.01.1981 р., зі змінами та доповненнями від 1986, 1990–1995 рр.; Закону про винаходи службовців від 25.07.1957 р. (*Gesetz über Arbeitnehmererfindungen*)

(*ArbnErfG*); Закону про вартість патентів (Закону про патентні витрати) (*Patentkostengesetz (PatKostG)*) та інших нормативно-правових актів [8].

У цих законах визначено, що винахід має бути технічно прогресивним і задовольняти суспільні (соціальні) потреби. Крім цього, істотними особливостями можна вважати наявність у патентній процедурі відстроченої системи експертизи. Вона дає можливість авторові подати заявку до Патентного відомства, що має бути опублікована через 18 місяців, при цьому забезпечивши винаходу пріоритет (якщо не надійдуть заперечення) і на певний час звільняючи заявника від сплати зборів. Також необхідно зауважити, що важливе значення в системі правової охорони винаходів у Німеччині відіграє судова практика. При цьому прямі вказівки містяться і на об'єкти, що не можуть вважатися винаходами, зокрема, хірургічні або терапевтичні способи лікування людей чи тварин, і на методи діагностики, які практикуються на організмі людини чи тварини. Правовідносини в цій сфері регулюються Регламентом (ЄС) № 469/2009 Європейського парламенту та Ради від 06.05.2009 р. про сертифікат додаткового захисту для лікарських засобів (*Verordnung (EG) Nr. 469/2009 des Europäischen Parlaments und des Rates vom 6. Mai 2009 über das ergänzende Schutzzertifikat für Arzneimittel*) та Постановою (EG) NR. 1610/96 Європейського парламенту та ради від 23.07.1997 р. про створення додаткового сертифікату захисту для засобів захисту рослин (*Verordnung (EG) Nr. 1610/96 des Europäischen Parlaments und des Rates vom 23. Juli 1996 über die Schaffung eines ergänzenden Schutzzertifikats für Pflanzenschutzmittel*).

Для Великобританії нормативну базу, що забезпечує правову охорону винаходів, становлять: Патентний закон 1977 р., Патентні правила від 2007 р., Правила про патентні мита від 2007 р. та інші нормативні акти. При цьому необхідно зауважити, що з 01.10.2014 р.

до патентного законодавства Великобританії були внесені зміни, спрямовані на вдосконалення механізму захисту прав патентовласників та інших суб'єктів. Зокрема, це стосується «змін у дизайні патентного права». Вводяться нові правила маркування запатентованої продукції, на якій тепер має бути відображена веб-адреса, що містить інформацію про номер патенту, який відповідає такому продукту. Крім цього, товар помічається позначками «запатентовано», «патент», «патентна заявка подана». На думку новаторів, це може допомогти попередити випадкове порушення патентних прав, а також допомогти патентовласникам отримати відшкодування збитків від порушників [9].

Необхідно віддати належне структурі та взаємодії суб'єктів, які забезпечують винаходам правову охорону й найбільш важливим серед яких є Агентство інтелектуальної власності (*The Intellectual Property Office — IPO*), яке підвідомче Міністерству в справах бізнесу, інновацій та профпідготовки (*Department for Business, Innovation & Skills — BIS*). Крім цього, на території Великобританії розташовано 13 Патентних інформаційних центрів (*Patent Libraries (PATLIBs)*), які сприяють вирішенню різноманітних питань, пов'язаних з інтелектуальною власністю. Також необхідно згадати позитивне істотне значення сформованої системи захисту прав суб'єктів патентних правовідносин, яка поєднує як досудові способи розв'язання спорів через процедуру медіації та страхування ризиків і розгалужену систему судів (Суд з інтелектуальної власності підприємств (*Intellectual Property Enterprise Court (IPEC)*), Патентний суд (*The Patents Court*), що входить до складу Високого суду справедливості Англії та Вельсу (*High Court of Justice of England and Wales*), Суд із розгляду справ, пов'язаних з авторським правом (*Copyright Tribunal*)). [10] Злагоджений механізм взаємодії всіх учасників патентної процедури, а також гарантії захисту роблять Велико-

британію достатньо привабливою для патентування країною.

Ще одна європейська країна — Ірландія — обрала шлях, так званих, податкових гаваней, що надало їй значної популярності як для індивідуальних винахідників, так і для холдингових компаній, які зорієнтовані на використання у своїй діяльності інноваційних продуктів. Нормативне підґрунтя правової охорони винаходів у цій країні складається із Закону «Про патенти» від 1964 р., зі змінами від 1992 р. та 2008 р. (S.I. № 71 2008 р.), а також Закону «Про фінанси» від 1973 р., зі змінами від 1996 р. У цих нормативно-правових актах передбачено, що винахід може отримати правову охорону, а його патентоволоділець — податкові пільги, якщо створений об'єкт «придатний для промислового впровадження, сприяє модернізації виробничого процесу та є новим словом в своїй галузі». При цьому, відповідно до ірландського законодавства, не можуть вважатися винаходами: відкриття, наукові теорії та математичні методи; естетичні твори; схеми правила чи методи для полегшення розумової праці, гри чи ведення бізнесу, а також комп'ютерні програми; надання інформації. Однак потрібно зауважити, що не всі винаходи можуть претендувати на податкові пільги, для цього винахід має бути перевіреним на комерційну й технічну новизну щодо відповідності його тій або тій групі. Патентний агент чи інша уповноважена особа повинні оцінити, до якої групи за критерієм технічної новизни може бути віднесений винахід: «абсолютно новий», «злегка поліпшений», «просто відмінний від наявного». Якщо ж винахід відповідає встановленим у законі ознакам (тобто віднесений до категорії «абсолютно новий»), то його винахідник, якщо він є індивідуальним, звільняється від оподаткування, допоки патентні права не перейдуть до його правонаступників. Корпоративний власник патенту звільняється від сплати податків у два

етапи: спочатку від сплати певних видів податків звільняється компанія, а потім дивіденди акціонерів не підлягають оподаткуванню прибутковим податком [11].

Одною з подібних до України держав у багатьох аспектах є Польща. Відносини щодо правової охорони винаходів там регулюються законами «Про промислову власність» від 30.06.2000 р., «Про ратифікацію Акту від 29.10.2000 р., що вводить в дію Конвенцію про видачу європейських патентів» від 12.09.2002 р., «Про ратифікацію Конвенції про видачу європейських патентів» від 19.09.2003 р., Розпорядження Ради Міністрів «Про плати, пов'язані з охороною винаходів, промислових зразків, товарних знаків» від 29.08.2001 р., Розпорядженням Ради Міністрів «Про заяви та розгляд звернень по винаходах» від 17.09.2001 р., Розпорядження Ради Міністрів «Про діяльність Патентного відомства Республіки Польща» від 08.01.2002 р., Розпорядження Голови Ради Міністрів «Про реєстри Патентного відомства Республіки Польща» від 20.05.2008 р. Загалом патентне законодавство Польщі гармонізоване з законодавством ЄС та не містить суттєвих особливостей щодо процедури патентування винаходів [12].

Оскільки співпраця між країнами ЄС є досить тісною, виникла необхідність створення патенту, який би забезпечував захист інтелектуальної власності на всій території Європи, а також не суперечив законодавству кожної країни. Вирішенням вказаної проблеми стало створення Європейської патентної конвенції, що змогла врегулювати процедуру видачі європейського патенту. Іншим важливим документом стала конвенція про патенти Європейського економічного співтовариства (ЄЕС), який, своєю чергою, регулює відносини, що виникають уже після видачі європейського патенту, і охоплює дію територію країн ЄС.

Конвенція про видачу європейських патентів (англ. Convention on the Grant

of European Patents) також відома як Європейська патентна конвенція (ЄПК) (англ. *European Patent Convention (EPC)*) — міждержавна угода, що містить низку узагальнених положень і правил, які контролюють видачу патентів на різного роду винаходи. ЄПК була підписана в Мюнхені в 1973 р. та набула чинності 01.10.1977 р. після того, як її ратифікували шість держав. Наразі ЄПК об'єднує 38 країн-учасниць, а країнами розширення є Боснія та Герцеговина й Чорногорія [13].

Однак актуальним нині залишаються проблеми захисту прав, які випливають з європейських патентів. Для вирішення цих проблем держави-члени ЄС розробили проект, який передбачав створення Єдиного патентного суду. Процедура створення Єдиного патентного суду (Unified Patent Court) була розпочата на підставі Угоди «Про Єдиний патентний суд», підписаної 19.02.2013 р. 24 державами-членами ЄС. Суд має розглядати справи, що стосуються порушення й анулювання європейських патентів, які діють на територіях держав-учасниць ЄС. Як передбачено зазначеною вище Угодою, Суд складатиметься із суду першої інстанції, апеляційного суду (м. Люксембург) та загальної канцелярії. Суд першої інстанції складається з Центрального відділу зі штаб-квартирою в Парижі (загальне головування єдиного патентного відомства), відділень у Лондоні (для розгляду спорів, які випливають з патентів у галузі хімії, природничих наук і потреб людини) та Мюнхені (для розгляду спорів, що випливають з патентів у сфері передових інженерних рішень і ефективного використання ресурсів, а також місцевих та регіональних відділів. Навчання судді проходитимуть у Будапешті (Угорщина). Однак такі країни, як Іспанія та Італія, не підтримали положення Угоди «Про Єдиний патентний суд», аргументуючи це можливістю зловживань з боку певних європейських країн, але їхні позови в Європейському Суді не були задоволені [14].

Тож, можна дійти висновків, що в нашій країні зберігаються тенденції щодо гармонізації патентного законодавства відповідно до загальноприйнятих європейських стандартів. Розуміння необхідності створення більш сприятливого інвестиційного клімату зумовлює потребу впроваджувати нові прийоми та засоби для стимулювання винахідництва й інновацій з метою збільшення державних прибутків. У цьому сенсі Україні доречно звернути увагу на позитивний досвід зарубіжних країн.

На нашу думку, було б раціонально розробити, затвердити та почати реалізовувати відповідну концепцію (стратегію) розвитку інтелектуальної власності як на державному, так і на регіональному рівнях. Розвитку сфери інтелектуальної власності також може сприяти створення регіональних консультативних центрів, наприклад, на базі промислових підприємств.

Окрім цього, необхідно розглянути питання щодо виконання взятих на себе зобов'язань, передбачених підрозділом 5 глави 9 Угоди про асоціацію. Зокрема, це стосується змін у законодавстві щодо охорони винаходів у галузі біотехнологій, винаходів, пов'язаних з комп'ютером та продовженням строків дії правової охорони винаходів, об'єктом яких є лікарський засіб, засіб захисту тварин, засіб захисту рослин тощо, і використання якого потребує дозволу відповідного компетентного органу. Стосовно адаптації українського законодавства до законодавства ЄС з окреслених питань висловлюється багато слушних поглядів. Однак однією з проблем лишається їх розбіжність між колами дослідників і науковців, винахідників, фахівців відповідної сфери (фармацевтичної промисловості, генного інжинірингу, аграріями, програмістами), представниками великої промисловості, патентними повіреними тощо. Досягти згоди та прийняти збалансоване рішення, що допоможе виконати зобов'язання перед ЄС і при цьому не нашкодити інтересам Украї-

ни, можливо лише шляхом проведення плідних дискусій з виробленням рекомендацій та направленням їх до вищих органів влади.

Але головне — це врешті-решт почати сприймати інтелектуальну власність як вагомий сегмент економіки,

підтримка якого просто необхідна нашій державі на сучасному етапі її розвитку. ♦

Список використаних джерел / List of references

1. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони [Електронний ресурс]. — Режим доступу : http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/984_011.
2. Мікульонок І. О. Інтелектуальна власність [Електронний ресурс] : навч. посіб. / І. О. Мікульонок. — 3-тє вид., переробл. і допов. — К. : Кондор-Видавництво, 2014. — 242 с.
3. Микulonok I. O. *Intelektualna vlasnist: navch. posib.*, К. : Kondor-Vydavnytstvo, 2014, 242 s.
4. Идрис К. *Интеллектуальная собственность — мощный инструмент экономического роста / Генеральный директор ВОИС Камил Идрис; [пер. с англ. Е. И. Дайч, И. В. Коробко].* — М. : Роспатент, 2004. — 450 с.
5. Idris K. *Intellektualnaia sobstvennost — moschnyi instrument ekonomicheskoho rosta*, М. : Rospatent, 2004, 450 s.
6. История патентов в мире: [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://www.patent-translation.ru/?smid=10>.
7. Istorija patentov v mire, <http://www.patent-translation.ru/?smid=10>.
8. Рост числа патентных заявок в мире в 2014 г. продолжился пятый год подряд Китай лидирует по числу поданных заявок [Электронный ресурс]. — Режим доступа : http://www.wipo.int/pressroom/ru/articles/2015/article_0016.html.
9. Rost chisla patentnykh zaiavok v mire v 2014 h. prodolzhylsia piatyi god podriad, http://www.wipo.int/pressroom/ru/articles/2015/article_0016.html.
10. Глобальный инновационный индекс 2015 [Електронний ресурс]. — Режим доступу : http://www.wipo.int/econ_stat/ru/economics/gii.
11. Globalnyi innovatsiynyi indeks 2015, http://www.wipo.int/econ_stat/ru/economics/gii.
12. Андрощук Г. О. Програма інноваційного розвитку економіки Німеччини: стратегія високих технологій / Г. О. Андрощук // *Наука та інновації.* — 2009. — Т. 5, № 3. — С. 72–88.
13. Androshchuk H. O. *Prohrama innovatsiynoho rozvytku ekonomiky Nimechchynu: stratehiia vysokykh [in]: Nauka ta innovatsii*, 2009, , Т. 5, № 3, S. 72-88.
14. Патентне відомство ФРН : Офіційний сайт [Електронний ресурс]. — Режим доступу : http://www.dpma.de/service/gesetze_verordnungen/index.html.
15. DPMA, http://www.dpma.de/service/gesetze_verordnungen/index.html.
16. Патентне відомство Великобританії. Офіційний сайт [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <https://www.gov.uk/government/news/patents-displaying-your-rights>.
17. Patentne vidomstvo Velykobrytanii, <https://www.gov.uk/government/news/patents-displaying-your-rights>.
18. Справка о законодательстве в сфере охраны и защиты интеллектуальной собственности в Великобритании [Электронный ресурс]. — Режим доступа : http://filling-form.ru/blank_zayav/10066/index.html.

Spravka o zakonodatelstve v sfere okhrany i zashchity intellektualnoi sobstvennosti v Velykobritanii, http://filling-form.ru/blank_zayav/10066/index.html.

11. Кордобовская М. Ирландия: патенты, не облагаемые налогом [Электронный ресурс]. — Режим доступа : http://www.nalogi.net/1998/199802_8.htm.

Kordobovskaia M. Irlandia: patenty, ne oblaгаемые налогом., http://www.nalogi.net/1998/199802_8.htm.

12. Патентне відомство Республіки Польща. Офіційний сайт: [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://www.uprp.pl/akty-prawne/Lead03,13,1315,1b,index,pl,text/podstawowe-obowiazujace-akty-prawne/Lead03,50,262,1b,index,pl,text>.

UPRP, <http://www.uprp.pl/akty-prawne/Lead03,13,1315,1b,index,pl,text/podstawowe-obowiazujace-akty-prawne/Lead03,50,262,1b,index,pl,text/>

13. Європейський патентний офіс : офіційний сайт [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://www.epo.org/about-us/organisation/member-states.html>.

EPO, <http://www.epo.org/about-us/organisation/member-states.html>.

14. Вікіпедія: [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://en.rfwiki.org/wiki/Unified_Patent_Court.

Unified_Patent_Court, http://en.rfwiki.org/wiki/Unified_Patent_Court.

Надійшла до редакції 21.06.2016 р.

Лузан А. Проблемы правовой охраны изобретений в европейском научно-технологическом пространстве. В данной статье рассматриваются теоретические и практические вопросы, связанные с системой правовой охраны изобретений, как в Украине, так и в отдельных странах Европы. Определяются нормативно-правовые источники, которые регулируют отношения в сфере изобретательства и инноваций, а также некоторые особенности патентных режимов в этих странах. В итоге предлагаются мероприятия относительно улучшения состояния гражданско-правовой охраны изобретений в нашем государстве.

Ключевые слова: изобретение, инновации, патент, гражданско-правовая охрана, патентование.

Luzan A. Problems of legal protection of inventions in European scientific and technological space. This paper examines issues related to the legal protection of inventions. The author notes the important role of innovative products and their impact on the evolution of the whole of humanity. On the basis of statistical data traced the relationship between the level of inventive activity in the leading countries of the world and the state of their economies. Attention is paid to how to develop the patent system in the European and other States.

In this article, the legal protection of inventions considered as a system of methods which contribute to the creation and patenting of inventions that further protects the legitimate rights and interests of their authors. This system has a way to certain features in each European country, which contributes to healthy competition in the market development of innovations on a given territory.

In more detail the author considers such European countries as Germany, UK, Ireland, Poland. The main laws and legal acts that regulate legal relationships entered into by entities in order to obtain a patent for the invention in those countries. Highlighted some of the features of patent regimes, which have a positive impact on the improvement of inventive activity. These features are related to national and regional development strategies, the interaction of subject who are involved in providing legal protection of inventions, judicial and other protection of the rights of inventors, tax benefits.

On the basis of the information received and taking into account the current state of legal protection of inventions in Ukraine, the author proposes a number of measures which will contribute to the holding of invention in Ukraine.

In general, the main purpose of the article is to draw the attention of public authorities to the problems of invention in Ukraine and to suggest possible solutions to these problems.

Keywords: invention, patents, civil-legal protection, patenting